

Thema: Hooglied II (Pnr. 773)
Uitgesproken 17 mei 1992

Hooglied 2: 8-17
te Zoetermeer

Orde van de dienst:

Zingen Psalm 45: 1
1 Met luider stem breng ik de koning hulde
omdat zijn beeld mijn hart en ziel vervulde,
mijn tong rept als een snel bestuurde pen
van hem wiens gratie ik niet waardig ben!
Als gij, o koning, spreekt, is dat verhoring,
de woorden van uw mond zijn vol bekoring,
voor eeuwig en altoos door God bemind,
zijt gij veel schoner dan een mensenkind.

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Zingen Psalm 45: 4 en 5
4 Gij gaat gehuld in geur van specerijen,
waar gij verschijnt ontwaken speelse reien.
Uw lof weerkaatst in zalen van ivoor,
hoogwelgeboren vrouwen gaan u voor -
en zie de koningin staat aan uw zijde,
stralend als goud, verliefd op uw geleide...
Luister, o dochter, luister en vergeet
hoe gij van oorsprong en geboorte heet.

5 Zo heeft uw prins aan u zijn welgevallen:
hij is uw heer, die gij te voet zult vallen.
Om zijnentwil voert men u schatting aan
en ziet gij smekelingen voor u staan.
Stralend van goud, stralend van licht en vreugde
gaat gij als bruid tot wie uw hart verheugde.
Men leidt u binnen waar hij resideert,
die eenmaal koos en u voorgoed begeert.

Geloofsbelijdenis

Zingen Psalm 119: 42
42 Wat Gij beloofd hebt, is in eeuwigheid
mij tot een deel en erfenis gegeven
waarin mijn ziel zich dag aan dag verblijdt.
Uw wet, o HEER, staat in mijn hart geschreven,
uw wil doen is mijn lust te allen tijd,
U te beminnen is geheel mijn leven..

Gebet om de opening van het Woord

Schriftlezing Hooglied 2: 8-17

8 Hoor – mijn geliefde! Zie, daar komt hij, springend over de bergen, huppelend over de heuvelen. 9 Mijn geliefde is als een gazel of het jong van een hert. Zie, hij staat achter onze muur, kijkend door de vensters, spiedend door de traliën.

10 Mijn geliefde gaat tot mij spreken: Sta toch op, mijn liefste, mijn schone, en kom. 11 Want zie, de winter is voorbij, de regen is over, verdwenen. 12 De bloemen vertonen zich op het veld, de zangtijd is aangebroken, en 't gekir van de tortel wordt gehoord in ons land. 13 De vijgeboom laat zijn vroege vrucht zwellen, en de wijnstokken in bloei geven geur. Sta op, kom, mijn liefste, mijn schone, kom! 14 Mijn duif in de rotskloof, in de schuilhoek van de bergwand, laat mij uw gedaante zien, laat mij uw stem horen, want zoet is uw stem en uw gedaante is bekoorlijk.

15 Vangt ons de vossen, de kleine vossen, die de wijngaarden verderven, nu onze wijngaarden in bloei staan.

16 Mijn geliefde is van mij en ik ben van hem, die te midden der leliën weidt, 17 tot de avondwind waait en de schaduwen vlieden. Wend u dan hierheen, en doe als de gazel, mijn geliefde, of als het jong van een hert op de gekloofde bergen.

Zingen

Lied: 369

1. God die in het begin
uit aarde, naar zijn beeld,
de mensen voor elkaars
geluk geschapen heeft,
Hij doet u samen zijn,
Hij maakt u man en vrouw,
elkanders brood en wijn,
elkanders woord van trouw.

2 Zoals van meet af aan
een mens geen antwoord vindt,
als hij niet door een mens
ten diepste wordt bemind,
zo zult gij nu voortaan
in liefde en in leed
elkanders antwoord zijn,
één lichaam en één geest.

3 Zoals ten einde toe
de mensen twee aan twee
hun lange wegen gaan,
en God gaat met hen mee,
zo zal Hij met u zijn
in leven en in dood,
Hij wordt uw brood en wijn -
en dit geheim is groot.

Preek

Zingen

Lied 157: 1, 2 en 3

1 Hoe helder staat de morgenster,
en straalt mij tegen van zo ver,

de luister van mijn leven.
 Kom tot mij, zoon van David, kom,
 mijn Koning en mijn Bruidegom,
 mijn hart wil ik U geven.
 Lieflijk,
 vriendlijk,
 schoon en heerlijk,
 zo begeerlijk,
 mild in 't geven,
 stralend, vorstelijk verheven.

2 Gij zijt mijn parel en mijn kroon,
 o Zoon van God, Maria's zoon,
 een hoog geboren Koning.
 O lelie die mijn hart bekoort,
 uw zoete evangeliewoord,
 is louter melk en honing.
 Gij zijt
 altijd
 hosianna,
 hemels manna,
 dat wij eten,
 nooit meer kan ik U vergeten.

3 Gij schittert als een edelsteen,
 mijn hart is vol van U alleen,
 uw liefde doet mij leven.
 Hoe groei ik in uw lichte schijn,
 hoe bloei ik op daar ik mag zijn
 een rank met U verweven.
 Aan U
 blijft nu
 heel mijn leven
 weggegeven,
 om t'ontvangen
 U, mijn liefde, mijn verlangen.

Inzameling van de gaven

Zingen Lied 430: 1, 2 en 5
 1 Ik heb U lief, o mijn beminde,
 die al mijn vreugd en sterkte zijt.
 Ik heb U lief, o welgezinde,
 wiens komst ik dag en nacht verbeid.
 Ik heb U lief, o schoonste licht,
 glans van Gods aangezicht.

2 Ik heb U lief, o Gij mijn leven,
 vriend die mij trouw zijt tot het eind.
 Ik wil aan U mij overgeven,
 mijn zon, zolang Gij mij beschijnt.
 Ik heb U lief, - o kom dan, kom,
 Christus, mijn Bruidegom!

5 Hoe moet ik, hemelzon, U danken
voor 't licht dat Gij mij hebt gebracht?
Gij hebt mijn ziel, die arme, kranke,
voorgoed genezen van de nacht.
Gij kuste met uw gouden mond,
o zon, mijn ziel gezond.

Zegen